

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ СУД У
БЕОГРАДУ
Гж 1110/24
29.1.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ у већу састављеном од судије Сање Агатоновић, председника већа и судија Весне Секулић и Данице Косовац, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Александар Веселиновић, адвокат из Панчева, Војводе Живојина Мишића 6, против тужених “Еуробанк Директна” АД Београд, са седиштем у Београду, Вука Караџића 10, чији је пуномоћник Немања Алексић, адвокат из Новог Сада, Грчкошколска 1, ББ из ... и ВВ из ..., чији је пуномоћник Јован Продановић, адвокат из Панчева, Војводе Петра Бојовића 3, ради недопустивости извршења, одлучујући о жалби тужене “Еуробанк Директна” АД Београд изјављеној против пресуде Основног суда у Панчеву П 1948/23 од 6.12.2023. године, у седници већа одржаној дана 29.1.2025. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована жалба тужене “Еуробанк Директна” АД Београд и **ПОТВРЂУЈЕ** пресуда Основног суда у Панчеву П 1948/23 од 6.12.2023. године у првом ставу изреке и у другом ставу изреке у односу на тужену “Еуробанк Директна” АД Београд.

Образложење

Пресудом Основног суда у Панчеву П 1948/23 од 6.12.2023. године, првим ставом изреке, усвојен је тужбени захтев, па је утврђено да је извршење одређено решењем Основног суда у Панчеву Ив 2028/13 од 21.10.2013. године, недопуштено на 1/2 идеалног дела права својине, које припада тужили, и то на непокретности - породичној стамбеној згради објекат уписан по Закону о озакоњењу, спратности приземље и спрат, површине 88 м², земљиштем под зградом – објектом, број зграде 1, површине 56 м² и њиви 2. класе, површине 58а и 70 м², све постојеће у Улици ..., на катастарској парцели ..., уписано у листу непокретности ... КО ... Другим ставом изреке, обавезани су тужени “Еуробанк Директна” АД Београд и ВВ из ..., као солидарни дужници, да тужили накнаде трошкове парничног поступка у износу од 329.087,00 динара.

Благовремено изјављеном жалбом тужена “Еуробанк Директна” АД Београд је првостепену пресуду побијала из свих разлога прописаних одредбом члана 373 став 1 Закона о парничном поступку (“Службени гласник РС”, бр. 72/11....18/20)

Испитујући правилност ожалбене пресуде сагласно овлашћењима прописаним чланом 386 Закона о парничном поступку, другостепени суд је оценио да је жалба тужене “Еуробанк Директна” АД Београд неоснована.

У првостепеном поступку нису учињене битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374 став 2 тачке 1, 2, 3, 5, 7 и 9 Закона о парничном поступку, на које другостепени суд пази по службеној дужности у смислу одредбе члана 386 став 3 истог закона, а изрека првостепене пресуде је јасна и у њеном образложењу су дати потпуни разлози о битним чињеницама, који су сагласни са изведеним доказима, због чега се она неосновано побија, како из садржине жалбе произлази и указивањем на битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374 став 2 тачка 12 Закона о парничном поступку.

Према утврђеном чињеничном стању и стању у списима, тужила и тужени ББ су у браку од 24.4.1999. године. Тужени ББ закључио је са туженом “Еуробанк Директна” АД Београд дана 31.12.2007. године, уговор о кредиту број ..., ради куповине возила, у износу од 9.800,03 евра у динарској противвредности са каматном стопом од 12,50% годишње и роком отплате од 84 месеца. Као средство обезбеђења кредита, тужени ББ доставио је туженој “Еуробанк Директна” АД Београд два примерка бланко потписане менице са овлашћењем да банка исте попуни до висине одобреног кредита са каматама, трошковима и накнадама сагласно уговору о кредиту. Тужена “Еуробанк Директна” АД Београд - извршни поверилац, поднела је дана 15.10.2013. године Основном суду у Панчеву предлог за извршење на основу менице ... број ... од 31.12.2007. године, ради намирена новчаних потраживања према извршном дужнику – туженом ББ у износу од 1.219.331,08 динара. Тужени ББ је дана 22.2.2013. године закључио уговор о купопродаји непокретности са ГГ, ради куповине непокретности - пацела ... у површини од 59 ари и 26 м2 са изграђеним грађевинским објектом у површини од 56 м2 уписаним у листу непокретности ... КО ... У катастру непокретности тужени ББ уписан је као носилац права својине са уделом 1/1. Отац тужиле - ДД поклатио је тужили новчани износ од 11.000 евра ради куповине предметних непокретности. Основни суд у Панчеву донео је решење Ив 2028/13 од 21.10.2013. године, којим је одређено предложено извршење на основу веродостојне исправе. Извршни поступак настављен је пред Јавним извршитељем ... из Панчева. Јавни извршитељ ..., дана 24.7.2017. године, донела је закључак о спровођењу извршења. На првој јавној продаји није било заинтересованих лица, па је друга јавна продаја заказана за 28.1.2019. године. Непосредно пре одржавања јавне продаје, дана 18.1.2019. године, тужила је доставила јавном извршитељу поднесак у којем је истакла приговор трећег лица. Јавна продаја одложена је за 20.3.2019. године, ког дана је приступила тужила, која се противила одржавању јавног надметања и и усмено истакла приговор трећег лица. Јавни извршитељ, након што је утврдио да су испуњени законом прописани услови, одржао је јавну продају на којој је тужени ВВ купио предметну непокретност - земљиште под зградом – објектом, површине 56 м2, потес ..., ..., пољопривредно земљиште, број зграде 1, на катастарској парцели број ..., породична стамбена зграда, број етажа ПР 1, СП 1, потес ..., ..., површине 88 м 2, на катастарској парцели ..., њива друге класе, површине 58а 70 м2, потес 2, немачко поље, пољопривредно земљиште, на катастарској парцели ..., као најповољнији понудилац, за цену од 1.257.581,00 динара. Закључком Јавног извршитеља ... И.ив 251/16 од 3.4.2019. године, наведена непокретност предата је ВВ, док је тужила АА решењем Основног суда у Панчеву Ив 2028/13 од 2.4.2019. године упућена на остварење свог права пред судом, што је она и учинила дана 30.4.2019. године подношењем тужбе у овој парници.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 2355/22 од 20.4.2023. године преиначена је у делу претходно донета пресуда у овом спору П 630/19 од 13.1.2022. године, тако што је тужбени захтев усвојен и утврђено да је тужила по основу стицања у брачној заједници са туженим ББ стекла 1/2 идеалног дела права својине на непокретностима на катастарској парцели ... КО ... - породичној стамбеној згради објекат, уписан по Закону о озакоњењу, спратности приземље и спрат, површине 88 м², земљиштем под зградом – објектом, број зграде 1, површине 56 м² и њиви 2. класе, површине 58 ари и 70 м², све постојеће у Улици ..., на катастарској парцели ..., уписано у листу непокретности ... КО ..., док је наведена пресуда укинута у делу којим је одбијен тужбени захтев да се утврди да је извршење одређено решењем Основног суда у Панчеву Ив 2028/13 од 21.10.2013. године недопуштено на 1/2 идеалног дела права својине која припада тужили и у погледу одлуке о трошковима поступка, па је у тим деловима предмет враћен првостепеном суду на поновно суђење.

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања и стања у списима првостепени суд је применом одредаба члана 50 Закона о извршењу и обезбеђењу (“Службени гласник РС”, бр.31/11, 99/11 – др.закон), члана 171 став 1 и 174 Породичног закона, закључио да тужила има право које спречава извршење, јер је по основу стицања у брачној заједници са туженим ББ стекла 1/2 идеалног дела права својине на непокретностима који су предмет извршења, што произлази из пресуде Апелационог суда у Београду Гж 2355/22 од 20.4.2023. године. Првостепени суд је оценио да чињеница да је тужени ВВ у поступку извршења стекао право својине на спорној непокретности не представља законски разлог за ускраћивање правне заштите тужили као трећем лицу у извршном поступку. Првостепени суд је оценио да у конкретном случају нема места примени одредбе члана 187 Породичног закона, јер наведена одредба представља основ да извршни поверилац поднесе тужбу суду ради дуга којим ће да тражи да се тужила обавезе на измирење потраживања према њему па сходно томе сама обавеза измирења потраживања према туженој “Еуробанк Директна” АД Београд није од правног значаја за подношење и успешност тужбе ради проглашења недопуштености извршења на предмету извршења, услед чега је усвојен тужбени захтев и извршење проглашено недопуштеним.

Према оцени Апелационог суда, првостепени суд је на правилно и потпуно утврђено чињенично стање правилно применио материјално право дајући за своју одлуку потпуне и јасне разлоге које у целости прихвата и другостепени суд и сходно члану 396 став 2 Закона о парничном поступку, на исте упућује.

Неосновано се жалбом тужене „Еуробанк Директна“ АД Београд указује на погрешну примену материјалног права истицањем начела поуздања у јавне књиге и схватања да тужила није била носилац било каквог права, јер се власништво на непокретности стиче уписом у јавне књиге, који има за циљ заштиту трећих савесних лица, да је једина релевантна чињеница у овој правној ствари да је тужени ББ по основу закљученог уговора о купопродаји предметне непокретности уписан у јавне књиге, те да се стога не може сматрати да тужила у погледу предмета извршења има право које спречава извршење.

Одредбом члана 50 Закона о извршењу и обезбеђењу (“Службени гласник РС”, бр.31/11, 99/11 – др.закон) прописано је да лице које тврди да у погледу предмета извршења има право које спречава извршење може све до окончања извршног поступка изјавити приговор којим тражи да се извршење на том предмету прогласи недопуштеним. Својина трећег лица на предмету извршења је право које спречава извршење.

Према правилно и потпуно утврђеном чињеничном стању, тужила је по основу стицања у брачној заједници са туженим ББ стекла $\frac{1}{2}$ идеалног дела права својине на предметној непокретности, па је супротно жалбеним наводима тужене „Еуробанк Директна“ АД Београд, првостепени суд правилно применио материјално право будући да тужила има право које спречава извршење у свему у складу са чланом 50 Закона о извршењу и обезбеђењу. Извршење продајом $\frac{1}{2}$ идеалног дела предметне непокретности је недопуштено, зато што не представља имовину извршног дужника – туженог ББ. Чињеница да тужила није извршила упис права својине у катастар непокретности, није од утицаја на стечено право својине по основу стицања у брачној заједници са туженим ББ. Тужила је носилац права својине на $\frac{1}{2}$ идеалног дела предметне непокретности са свим својинским овлашћењима и правом на њихову заштиту према другим лицима, без обзира што није извршила упис свог права у катастар непокретности, јер је својину стекла по основу стицања у брачној заједници са туженим ББ. Тужбом ради недопуштености извршења из члана 50 Закона о извршењу и обезбеђењу штите се својинска права трећих лица, без обзира да ли су иста уписана у катастру непокретности, уколико су стечена на начин и под условима прописаним законом. На основу изложеног, неосновани су жалбени наводи којима се истиче да предметна непокретност није имовина тужиле, већ туженог извршног дужника.

Неосновано се жалбом указује да је у време спровођења извршења тужени ББ, као извршни дужник, био уписан као власник предметне непокретности у катастру непокретности. Уписом права својине у јавне књиге ствара се законска претпоставка да је лице уписано у јавне књиге власник уписане непокретности. Међутим, ова претпоставка је оборива и у конкретном случају тужила је ову претпоставку оборила, с обзиром на то да је током првостепеног поступка несумњиво утврђено да је тужила по основу стицања у брачној заједници са туженим ББ стекла $\frac{1}{2}$ идеалног дела права својине на спорној непокретности.

Неосновано се жалбом указује да тужила није имала право које спречава извршење у извршном поступку, јер у смислу члана 187 Породичног закона за неиспуњене потраживања тужене „Еуробанк Директна“ АД Београд одговарају оба супружника – тужила АА и тужени ББ.

Одредбом члана 187 став 1 Породичног закона прописано је да за обавезе преузете ради подмирења потреба заједничког живота у браку, као и за обавезе које по закону терете оба супружника, одговарају супружници солидарно својом заједничком и посебном имовином.

Извршни поступак ради намирења потраживања тужене „Еуробанк Директна“ АД Београд покренут је против извршног дужника – туженог ББ. У овом парничном поступку одлучује се да ли постоје права која спречавају извршење на спорним непокретностима као предмету извршења, а не о самом потраживању, односно обавези намирења потраживања према туженој „Еуробанк Директна“ АД Београд, због чега наведена законска одредба није од правног значаја за подношење и успешност тужбе тужиле ради проглашења недопуштености извршења на предмету извршења, а како је то правилно закључио и првостепени суд.

Апелациони суд је ценио и остале жалбене наводе, али их посебно не образлаже, јер су без утицаја на могућност другачијег пресуђења.

Правилно је првостепени суд у складу са члановима 150, 153, 154 и 163 Закона о парничном поступку обавезао тужену „Еуробанк Директна“ АД Београд, као солидарног дужника, да заједно са туженим ВВ тужили накнади трошкове поступка чију је висину определио сагласно одредбама Адвокатске тарифе и Таксене тарифе

важећим у време пресуђења.

Неосновано се жалбом тужене „Еуробанк Директна“ АД Београд указује да је првостепени суд одлуку о трошковима поступка морао донети применом одредбе члана 159 Закона о парничном поступку - да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Наведена одредба прописује да ако у излучној парници буде усвојен тужбени захтев за излучење ствари, а суд утврди да је тужени као поверилац у извршном поступку имао оправданих разлога да сматра да не постоје права трећих лица на овим стварима, суд ће да одреди да свака странка сноси своје трошкове. Међутим, с обзиром да је у доказном поступку утврђено да је у извршном поступку пре одржавања друге јавне продаје спорне непокретности, која је била заказана за дан 28.1.2019. године, тужила доставила јавном извршитељу поднесак у којем је истакла приговор трећег лица, након чега је на јавној продаји одржаној дана 20.3.2019. године и усмено изјавила приговор трећег лица, нису испуњени услови за одлуку о томе да свака странка сноси своје трошкове, с обзиром на то да је учесницима у поступку било познато да постоји приговор тужиле као трећег лица, па се не може сматрати да је тужена „Еуробанк Директна“ АД Београд - извршни поверилац, имала оправданих разлога да сматра да не постоји право тужиле на предметној непокретности, због чега је првостепени суд правилно применио одредбу члана 153 став 1 Закона о парничном поступку која као основни критеријум за накнаду трошкова противној странци предвиђа успех у односној парници.

На основу изложеног, применом члана 390 у вези са чланом 387 став 1 тачка 2 и применом члана 401 тачка 2 у вези са чланом 153 Закона о парничном поступку, одлучено је као у изреци ове пресуде.

Председник већа-судија
Сања Агатоновић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић